

На столичния пазаръ.

Чичо Стаменъ ходи често въ столицата за стока. Този пътъ той заведе и малкото си момче Сжбко. Синъ му за пръвъ пътъ вижда столицата, затова всичко за него бѣше ново. На всѣко нѣщо се спираше и очудваше.

Най-напрѣдъ отидоха при голѣмия търговецъ за стока. Бащата избра стоката и заплати цѣната ѝ. А търговецътъ заповѣда на слугитѣ си да я нагласятъ за товарене.

Слѣдъ малко бащата поведе Сжбка къмъ столичния пазаръ. Той не приличаше на тѣхния, защото бѣше широкъ и дълъгъ. На една страна продаваха зеленчуци и овошки; на друга — месо и птици, а по-нататъкъ риба, масло, яйца и др. храни. Съ една дума, всичко бѣ наредено като нѣщата въ нѣкоя редна къща.

На горния край на пазаря Сжбко видѣ на широка дъска окачени разни картини. Той помоли баща си да се спратъ и ги разгледатъ добръ. Всички бѣха отъ хубави по-хубави. Но Сжбко хареса най-много картината на сърнитѣ и помоли баща си да му я купи. Той се съгласи и заплати за нея 6 лева.

Въ това врѣме до Сжбко се спрѣ едно одърпано момче, което продаваше кибритъ въ едно сандъче.

— Не сакате ли, чичо, отъ моята стока? запита то учтиво.

— Не щемъ, момченце, не щемъ, отговори бащата.

Тогава дрипавото момче си отмина да търси други купувачи.